

ความเชื่อเกี่ยวกับแมวดำ

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ค. 2552

คนไทยเชื่อถือกันว่าหากมีแมวดำข้ามโลงศพ ศพนั้นจะเฮี้ยนนักหรือแม่มันเดินผานหนาก็ถือว่าเป็นลางร้าย

ความผูกพันระหว่างคนกับแมวในลักษณะของความเชื่อมีมาแต่โบราณกาลแล้ว เมื่อราว ๓,๐๐๐ ปีก่อนคริสตกาล แมวทุกตัวในสมัยนั้นรวมทั้งแมวดำจะได้รับการยกย่องมาก มีกฎคุ้มครองไม่ให้ผู้ใดทำร้ายหรือฆ่าแมว หากครอบครัวใดมีแมวตาย คนในครอบครัวนั้นจะเศร้าโศกมาก และสำหรับศพของมันไม่ว่าเจ้าของจะยากดีมีจนเพียงใดก็จะแต่งตัวให้แมวอย่างสวยงาม ไซฟาลินินเนื้อนุ่มห่อศพเอาไว้เหมือนมัมมี่แล้วเก็บในโลงที่ทำจากโลหะมีค่าเช่น บรอนซ์หรือทำด้วยไม้ซึ่งเป็นของที่หายากมากในอียิปต์

เมื่อราว ๒,๐๐๐ ปีก่อนมีข้อเขียนภาษาสันสกฤตพูดถึงบทบาทของแมวในสังคมอินเดีย ส่วนในจีนเมื่อราว ๕๐๐ ปีก่อนคริสตกาลมีหลักฐานว่าขงจื้อเลี้ยงแมวตัวโปรดอยู่ตัวหนึ่ง ประมาณ ค.ศ. ๖๐๐ นักพยากรณ์ชื่อ มูฮัมมัด ทองบุทสวัสดิพรอมกับอุมแมวไว้ด้วยและในช่วงเดียวกันนี้ชาวญี่ปุ่นก็เริ่มเลี้ยงแมวในสฤปเจดีย์เพื่อรักษาตำบิรศักดิ์สิทธิ์ ส่วนคนอียิปต์เมื่อเห็นแมวดกจากที่สูง ๆ แล้วไม่เป็นอะไรก็รู้สึกทึ่ง จึงเริ่มเชื่อกันว่าแมวมมี ๙ ชีวิตอย่างไรก็ตามในระหว่างหลายศตวรรษนั้น หากแมวเดินผานหนาก็ถือเป็นเรื่องโชคคิของคณนั้น

ความหวาดกลัวแมวโดยเฉพาะแมวดำเริ่มขึ้นที่ยุโรปในยุคกลาง ที่เห็นชัดเจนก็ในอังกฤษ

แมวมมีนิสัยรักอิสระ คือ ชอบขโมย และยังสามารถเพิ่มจำนวนพลเมืองแมวได้อย่างรวดเร็วตามเมืองใหญ่ ๆ ดังนั้นความงามสง่าของมันจึงดูลดน้อยลงในสายตาของคณ แมวที่พบเห็นอยู่ตามตรอกมักเลี้ยงกันในหมู่คณยากจนและหญิงชราที่ถูกทอดทิ้งต่อมาเมื่อความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์เวทมนตร์ระบาดไปทั่วยุโรปหญิงชราโบราณเหล่านี้ถูกกล่าวหาว่าเล่นไสยศาสตร์ และแมว (โดยเฉพาะแมวดำ) เพื่อนยากของพวกเธอก็ถูกมองว่าเป็นพวกแมมดหมอผีไปด้วย

ที่ประเทศอังกฤษมีนิทานพื้นเมืองเกี่ยวกับแมวเรื่องหนึ่งสะท้อนความคิดของคณในสมัยนั้นได้ดี เรื่องมีอยู่ว่าที่เมืองลินคอล์นไชร์ เมื่อทศวรรษ ๑๕๖๐-๑๕๖๙ ในคืนเดือนมืดคณหนึ่งส่องพอลูกเห็นสิ่งที่มีชีวิตขนาดเล็กเดินย่องผ่านหน้าพวกเขา ลอดเข้าไปในช่องเตี้ย ๆ ด้วยความกลัวจึงขวางกอนหินออกไป ก็ปรากฏว่ามีแมวดำบาดเจ็บโผล่ออกมา แล้วเดินกะเผลกไปบานข้าง ๆ ซึ่งเป็นบานของคณหญิงที่คณทั้งเมืองสงสัยว่าเป็นแมมด วันต่อมาพอลูกคณก็พบหญิงคณนี้เดินอยู่ใบบานของเธอมมีแผลเป็นรอยถลอก และมีผาพันแขนเอาไว้ เวลาเดินขาก็กะเผลก ๆ

จากวันนั้นเป็นต้นมาชาวเมืองลินคอล์นไชร์จึงพากันระแวงว่าแมวดำคือแม่มดที่แปลงตัวมาในยามค่ำคืน

ปลายสมัยกลางมีหลายประเทศที่พยายามจะทำลายแมวให้สูญพันธุ์ เพราะโรคกลัวแม่มดระบาดไปทั่ว
หญิงที่ไม่มีความผิดและสัตว์เลี้ยงนาเอ็นดูที่ไม่มีพิษภัยถูกเผาตายเป็นจำนวนมาก
แมเด็กทารกที่เกิดมาแล้วมีดวงตาเป็นประกาย ไบรอนาเจ้าเล่ห์เกินไปมีบุคลิกแค้นแค้นเกินไป
ก็จะถูกสังเวญความกลัวนี้
เพราะเชื่อว่าแกมีวิญญาณสิงอยู่และจะเติบโตเป็นแม่มดหรือพ่อมดซึ่งกลายเป็นแมวดำในตอนกลางคืน ที่ฝรั่งเศส
แต่ละเดือนแมวหลายพันตัวถูกเผา จนทศวรรษ ๑๖๓๐-๑๖๓๙ พระเจ้าหลุยส์ที่ ๘
จึงทรงสั่งให้หยุดการกระทำอันน่าอดสูนี้

แม่มวดำจะถูกฆ่าทิ้งไปเป็นจำนวนมากทั่วทั้งยุโรปเป็นเวลาหลายร้อยปี
แต่น่าแปลกที่พันธุ์กรรมของชนแมวสีดากลับไม่เคยถูกลบเลือนไปจากเผ่าพันธุ์ของมัน... หรือแมวจะมี ๙ ชีวิตจริง
ๆ

“ข้อมูลสนับสนุนจากหนังสือ ๑๐๘ ของคำถาม / สำนักพิมพ์สารคดี”